

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 96/1999 vp laiksi evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta. Eduskunta,

jolle sosiaali- ja terveysvaliokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 30/1999 vp, on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/1966) 1 §:n 4 momentti, 5 b §, 7 §:n 1 ja 2 momentti, 7 a §:n 3 ja 4 momentti ja 7 b §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 5 b § laissa 112/1983 sekä 7 §:n 1 ja 2 momentti, 7 a §:n 3 ja 4 momentti ja 7 b §:n 2 momentti laissa 938/1996, ja

lisätään lain 1 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1372/1997, uusi 3 momentti, lakiin uusi 4 b § ja lakiin siitä lailla 296/1999 kumotun 7 e §:n tilalle uusi 7 e § seuraavasti:

1 §

Tämä laki ei koske viranhaltijaa tai työntekijää ennen sen vuoden alkamista, jona hän täyttää 14 vuotta, eikä viranhaltijaa tai työntekijää, jonka virka- tai työsuhteeseen perustuvasta eläketurvasta on säädetty erikseen.

1 a §

Ennen 1 päivänä tammikuuta 1987 päättyntä palvelusta ei lueta eläkeajaksi tässä pykälässä tarkoitettua palveluksesta määrätävää eläkettä varten.

4 b §

Eläkeajasta vähennetään vähintään yhden kuukauden yhdenjaksoisena jatkunut palkaton keskeytysaika, jonka aikana edunsaaja on ollut työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettun tai vastaavan ulkomaisen eläketurvan piiriin kuuluvassa työssä.

5 b §

Tässä laissa tarkoitettulle edunsaajalle myönnetään kuntoutusetuuksia soveltuvin osin valtion eläkelain mukaan.

7 §

Kirkkohallituksen eläkeasiassa antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla valtion eläkelautakuntaan. Päätökseen, jolla on kieltäydytty antamasta valtion eläkelain 22 §:ssä tarkoitettu ennakkotieto, ei saa hakea muutosta. Eläkelautakunnan päätökseen haetaan muutosta valittamalla vakuutusoikeuteen. Valitusoikeus on eläkkeen hakijalla tai saajalla ja eläkeasiamiehellä. Vakuutusoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta.

Valitus aika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Kirkkohallituksen ja valtion eläkelautakunnan päätös saadaan antaa tiedoksi asianomaisille ja eläkeasiamiehelle lähettämällä se hänelle postitse. Jollei valituksen yhteydessä muuta näytetä, katsotaan valittajan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä

päivänä sen jälkeen kun päätös on hänen ilmoittamallaan osoitteella varustettuna annettu postin kuljetettavaksi.

7 a §

Jos kirkkohallitus ei voi oikaista valituksen kohteena olevaa päätöstä 2 momentissa mainituin tavoin, sen on 30 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä toimitettava valituskirjelmä ja lausuntonsa valtion eläkelautakunnan tai, jos valitus koskee valtion eläkelautakunnan päätöstä, vakuutusosoikeuden käsiteltäväksi. Kirkkohallitus voi tässäkin tapauksessa väliaikaisella päätöksellä oikaista valituksenalaisen päätöksensä siltä osin kuin se hyväksyy valituksessa esitetyn vaatimuksen. Jos valitus on jo toimitettu muutoksenhakuelimelle, kirkkohallituksen on heti ilmoitettava sille väliaikaisesta päätöksestä. Väliaikaiseen päätökseen ei saa hakea muutosta.

Edellä 3 momentissa tarkoitettusta määräajasta voidaan poiketa, jos valituksen johdosta tarvittava lisäselvityksen hankkiminen sitä edellyttää. Lisäselvityksen hankkimisesta on tällöin viipymättä ilmoitettava valittajalle.

Valituskirjelmä ja lausunto on kuitenkin aina toimitettava muutoksenhakuelimelle viimeistään 60 päivän kuluttua valitusajan päättymisestä.

7 b §

Vakuutusosoikeus ja valtion eläkelautakunta voivat tutkia valitusajan jälkeen saapuneen valituksen, jos muutosta ei ole painavan syyn vuoksi haettu määräajassa.

7 e §

Valtion eläkelautakunnassa osallistuvat tämän lain soveltamista koskevien asioiden käsittelyyn valtion eläkelain 23 a §:n nojalla määrätyt jäsenet.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta .

Tätä lakia sovelletaan haettaessa muutosta sen voimaantulon jälkeen annettuun kirkkohallituksen päätökseen.

Lain 1 §:n 4 momenttia, 1 a §:n 3 momenttia ja 4 b §:ää sovelletaan eläkkeisiin, joissa eläketapahtuma on sattunut vuoden 1997 jälkeen.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1999
